

Fővárosi Ítéltábla

2.Kf.27.268/2007/6. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a ... jogtanácsos (...) által képviselt I.rendű felperes neve (I. r. felperes címe) I.r., a Kocsis és Papp Ügyvédi Iroda, ügyintéző: dr. Papp Margit ügyvéd (...) által képviselt II.rendű felperes neve (II.rendű felperes címe) II.r., a Pleszkáts Ügyvédi Iroda, ügyintéző: dr. Pleszkáts Tibor ügyvéd (...) által képviselt III.rendű felperes neve (III.rendű felperes címe) III.r., a Szabó & Szomor Ügyvédi Iroda, ügyintéző: dr. Sz. Szabó Sándor ügyvéd (...) által képviselt IV. r. felperes neve (IV.rendű felperes címe) IV.r. és a ... jogtanácsos által képviselt V.rendű felperes neve (V. r. felpere címe) V.r. felpereseknek a Sarkadi & Társai Ügyvédi Iroda, ügyintéző: dr. Medveczky László István ügyvéd (...) által képviselt Magyar Vasúti Hivatal (... Hiv.szám: ...) alperes ellen piacfelügyeleti eljárásban hozott határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2007. évi május hó 10. napján kelt 24.K.34.580/2006/16. számú ítélete ellen a IV.r. felperes által 17. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán az alulírott helyen 2007. évi október hó 10. napján megtartott nyilvános tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel nem támadott rendelkezéseit nem érinti, fellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi a IV.r. felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000 (azaz tízezer) forint másodfokú perköltséget, valamint az államnak - az

illetékügyekben eljáró hatóság külön felhívására - 24.000 (azaz huszonnégyezer) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az alperes a hálózat-hozzáférési díjak tekintetében folytatott kedvezményezési gyakorlat kivizsgálása céljából 2006. május 25. napján piacfelügyeleti eljárást indított, mert felmerült az egyenlő bánásmód követelményének sérelme. A vizsgálat során az alperes rögzítette, hogy a pályahálózat-használati díjrendszer díjakból, kedvezményekből és a hálózati üzletszabályzatban (a továbbiakban: HÜSZ) nem alkalmazott felárakból és kiegyenlítő juttatásokból áll, ennek megfelelően a kedvezmények vizsgálatát a pályahálózati-használati díjaktól nem tartotta elválaszthatónak.

A HÜSZ-nek a hálózat hozzáférési díjak tekintetében biztosított kedvezményekről szóló I. része VI. fejezetének 6.1.3. pontja háromféle kedvezményt tartalmazott:

- 1.) A nosztalgia vonatokra a szerelvényvonati alapidíjak felszámítását.
- 2.) A vasútvállalatok a tranzit tehervonatok és a nemzetközi kombinált tehervonatok közlekedtetése esetén a közlekedtetési díjból minden megtett km után 20%-os díjkedvezményben részesültek, a díjkedvezményt tranzit tehervonatok és nemzetközi kombinált tehervonatok vonatkozásában együttesen és külön-külön is igénybe vehető volt, azonban a díjkedvezmény együttes mértéke azonban nem haladhatta meg a 20%-ot.
- 3.) A vasútvállalatok Eperjeske-átrakó - Dunaújváros és viszont viszonylatú zárt irányvonatok közlekedtetése esetén a közlekedtetési díjából minden megtett km után 20%-os díjkedvezményben részesültek.

A HÜSZ 6.2.3. pontja a 2. ponttal azonos kedvezményről rendelkezett.

Az alperes eljárása során nyilatkozattételre hívta fel a vasúttársaságokat, majd igazságügyi szakértőt rendelt ki annak megállapítására, hogy a HÜSZ I. rész VI. fejezete 6.1.3. pontjában és 6.2.3. pontjában meghirdetett kedvezmény megállapítása automatikusan történik-e. A szakértő igenlő választ adott, és megállapította, hogy a HÜSZ-ben szereplő összes kedvezmény-típus esetében egységesen 20% a kedvezmény mértéke. A szakértő a kedvezmények mértékének arányosságát és törvényességét költségszámításokkal alátámasztó dokumentumokat nem talált, amelynek alapján rögzítette, hogy a kedvezményezés gyakorlata önmagában nem volt vizsgálható, figyelemmel arra, hogy az igénybevevők olyan pályahasználati ajánlatokat kapnak, melyek nem tartalmazzák az ajánlott szolgáltatás árát és az igénybe vehető kedvezményeket. A

kedvezmények megítélésében a IV.r. felperes mint díjszabási szerv nem vesz részt, a kiállított számlák sem az ajánlattal, sem a gyakran alakilag hibás és hiányos pályahasználati szerződésekkel sem voltak összevethetők.

Mindezek alapján az alperes a 2006. augusztus 18. napján kelt ... számú határozatában arra kötelezte a IV.r. felperest, hogy a magyarországi nyílt hozzáférési vasúti pálya igénybevételének feltételeiről szóló hálózati üzletszabályzatát - annak I. rész VI. fejezete 6.1.3. pontjában és 6.2.3. pontjában foglalt kedvezmények törlésére kiterjedően - módosítsa. Egyben kötelezte, hogy a kedvezmények törléséből fakadó díjbevételek többletnek megfelelő arányos díjcsökkentést hajtson végre, illetőleg az integrált vasúttársaságnak és a hozzáférésre jogosultnak megküldött értesítésében egyértelműen jelölje meg a menetvonal(ak) igénybevételével kapcsolatban érvényesíthető díjakat, kedvezményeket és felárakat. A határozati kötelezés teljesítésére az alperes 30 napos határidőt állapított meg azzal, hogy annak elmaradása bírság szankciót von maga után. Határozatának indokolása szerint a HÜSZ I. rész VI. fejezet 6.1.3. és 6.2.3. pontja a vasúti közlekedésről szóló 2005. évi CLXXXIII. törvény (a továbbiakban: Vtv.) előírásaiba ütközik, mivel olyan kedvezmények nyújtásáról rendelkezik, amelyek tartalmuk szerint sem általános, sem egyedi kedvezménynek nem minősíthetők, továbbá a díjkedvezmény automatikusan kerül érvényesítésre, annak mértéke a vasúti pályahálózat működtetője által elért adminisztratív költség megtakarítására sem vezethető vissza. Hiányolta továbbá a nyílt hozzáférésű hálózatok nagymértékben kihasználatlan részeinek meghatározását, mely véleménye szerint lehetővé tette, hogy a kedvezmények gyakran Magyarország legjobban kihasznált pályahálózat-részeit is érintették. Rámutatott arra, hogy a HÜSZ-ben alkalmazott kedvezmények a közlekedéspolitikai célokkal sincsenek összhangban, és a vasúti infrastruktúra hatékony használatára sem ösztönöznek és nem optimalizálnak. Rögzítette továbbá, hogy a vasúti társaságok ajánlattételi felhívásnak minősülő menetvonal-igényeire olyan ajánlatnak nevezett értesítést kapnak a IV.r. felperestől, amely nem tartalmazza a kiutalt pályahálózat-kapacitás díját, vagy díjait, illetve az ezzel kapcsolatos kedvezményeket és felárakat, így üzleti döntések meghozatalára korlátozottan alkalmasak. A kedvezmények érvényesítése utólagos, a számlán külön feltüntetésre sem kerül. A kedvezményezés átláthatatlan és rosszul dokumentált rendszerében azt sem találta megállapíthatónak, hogy kirívó aránytalanságok fennállnak-e vagy sem a HÜSZ által nevesített kedvezmények felhasználásában. Annak rögzítése mellett, hogy a kedvezményeket általában az inkubensek vették igénybe, az új piacra lépők tendenciózus háttérbe szorítását nem állapította meg. Megállapította, hogy a természetes monopóliumnak tekintett pályahálózat-üzemeltető szervezetek a díjrendszer egyéb elemeinek megállapításakor nem várt többletbevételekhez juttatnának, s a kedvezmények kiesése a nyílt hozzáférésre jogosultak teljes pályahálózat-hozzáférési költségének emelkedéséhez vezetne, ezért a díjrendszer egészére vonatkozó előírások érvényesülését akkor tartotta megfelelőnek, ha az alkalmazott kedvezmények törlését követően azok összegével a díjakat csökkentik, ezért e körben is rendelkezett. Határozatában kimondta, hogy a HÜSZ módosításával olyan általános és egyedi kedvezmények bevezetésére van lehetőség, amelyek a vasúti társaságok

üzleti döntéseinek racionalizálását, a vasúti pályahálózatok versenyképességének megőrzését szolgálhatják. Az alperes határozatában felhívta a vasúti infrastruktúra kapacitás elosztásáról, valamint a vasúti infrastruktúra használati díjának felszámításáról és a biztonsági tanúsítványról szóló az Európai Parlament és a Tanács 2001/14/EK Irányelvének (a továbbiakban: Irányelv) egyes rendelkezéseit, továbbá hivatkozott a vasúti pályahasználati díjról és képzésének elveiről szóló 66/2003. (X.21.) GKM-PM együttes rendeletről (a továbbiakban: Rendelet) is.

Az I., II., III. és V.r. felperes keresetében az alperes határozatának hatályon kívül helyezését kérte.

A IV.r. felperes az alperesi határozat megváltoztatását és azt kérte, hogy a bíróság a teljesítési határidő tartamát három hónapra módosítsa. Keresetének indokolásában kifejtette, hogy az alperesnek nem volt hatásköre a perben felülvizsgálni kért határozat piacfelügyeleti jogkörben való meghozatalára. Utalt arra, hogy a pályahasználati díjakat a Rendelet 11.§-ának (3) bekezdése értelmében a pénzügyminiszter és a gazdasági és közlekedési miniszter együttes jóváhagyásával, továbbá a vasúti társaságok három hónapos előzetes értesítése mellett módosíthatja. Állította, hogy a HÜSZ-ben kifogásolt kedvezmények megfeleltek az Irányelv 9.§-ának (3) bekezdésében foglaltaknak. Sérelmezte, hogy az alperes nem bocsátotta rendelkezésére a közigazgatási eljárás során beszerzett igazságügyi szakértői véleményt, így arra észrevételt tenni nem tudott. Elismerte, hogy a pályahasználati ajánlatok között volt olyan, amely az ajánlott szolgáltatás árát és annak kedvezménytartalmát nem tartalmazta, e tekintetben azonban utalt az időközben tett korrekciós lépéseire. Kifogásolta, hogy a kedvezmények törléséből fakadó díjbevételek többszámítása tekintetében a határozat konkrétumokat (időszak, összegszerűség) nem tartalmaz. Utalt arra is, hogy a kedvezmények törlése forgalomcsökkenést, azaz bevételkiesést eredményez.

Az alperes ellenkérelmében a felperesek keresetének elutasítását és költségeiben való marasztalását kérte. Álláspontja szerint a Vtv. 76.§-ának (1) bekezdése alapján piacfelügyeleti eljárás keretében lehetősége volt a Vtv. 75.§-ának (1) bekezdése szerinti kontroll elvégzésére. A Vtv. 59.§-ának (5) bekezdésére utalva állította, hogy nem csak a HÜSZ megalkotását megelőzően, hanem annak elfogadását és nyilvánosságra hozatalát követően is vizsgálhatja annak jogszerűségét, mely ellenőrzését nem befolyásol az, hogy annak megalkotásához miniszteri jóváhagyás szükséges. Változatlanul fenntartotta, hogy a HÜSZ-ben alkalmazott kedvezmények nem feleltek meg sem a Vtv. általános kedvezményekre, sem az egyedi kedvezményekre vonatkozó rendelkezéseinek. Nem fogadta el azokat az érveket, amelyek a tényállás feltárásának hiányosságára, az iratbetekintési jog korlátozására, illetőleg a határozat végrehajthatatlanságára vonatkoztak.

Az elsőfokú bíróság az alperes 2/2006. szám alatti határozatát a kedvezmények törléséből fakadó díjbevételek többletnek megfelelő arányos csökkentéssel kapcsolatos rendelkezése, valamint a teljesítési határidő meghatározása körében

hatályon kívül helyezte, és ebben a körben az alperest új eljárásra kötelezte. Egyebekben a felperesek keresetét elutasította. Az alperesi hatáskör vizsgálata körében rögzítette, hogy a Vtv. 59.§-a értelmében a HÜSZ a pályahálózatot működtető társaságok lehetséges piaci magatartását rögzíti, így kidolgozásának, módosításának jogszerűsége, nyilvánossága és érvényre juttatása a piac zavartalan működésének garanciája. Rögzítette továbbá, hogy amennyiben az adatok és információk aktualizálását meghaladó módosítás válik szükségessé, az, az adott esetben a hálózat hozzáférési díjak vagy alkalmazásuk feltételei miatt indokolt - az éves vasúti pályahálózati kapacitás iránti igények benyújtását megelőzően -, a HÜSZ módosítása olyan érdemi kérdésnek minősül, amely a Vtv. 59.§-ának (2) és (4) bekezdése szerinti eljárás megtartását teszi szükségessé, beleértve ebbe az alperesnek az 59.§ (5) bekezdése szerinti jogai gyakorlásának biztosítását. Az alperes közjogi helyzetét és jogállását az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a Vtv. 69.§-a határozza meg, azt megglehetősen széles körben húzva meg. A Vtv. 73.§-ának (1) bekezdés c) pontjára utalva kimondta, hogy az alperes hatáskörébe tartozik a vasúti közlekedési piac felügyelete, így a felügyelt piac valamennyi szereplőjére kihatással bíró közigazgatási határozatot hozhat. A Vtv. 75.§-ának (1) bekezdésére utalva rögzítette, hogy az alperes szabályozó hatóság is. Megállapította, hogy a Vtv. konkretizálja az alperesi hatóság piacfelügyeleti jogkörének irányát, amely esetben a Ket. szabályai szerint lefolytatott eljárás alapján közigazgatási határozatban állapítja meg a jogsértést, és a Vtv. 76.§-ának (1) bekezdése szerinti szankciókat alkalmazhatja, amelybe bele tartozik a tevékenység feltételeinek megállapítása is. Az elsőfokú bíróság mindezek alapján megalapozatlannak találta a felperesek azon kereseti hivatkozását, mely szerint az alperesi hatóság hatáskörét túllépve járt el. Elfogadta, hogy a HÜSZ jogszabályi előírásokat megkerülő módosítása jogsértésre vezet, annak megállapítása és szankcionálása az alperes piac-felügyeleti jogkörébe tartozik. A IV.r. felperes azon kereseti érvelésével kapcsolatosan, amely az Irányelv 9. Cikkének (3) bekezdése szempontjából vitatta az alperesi határozat megállapításainak jogszerűségét rámutatott arra, hogy a közösségi normaszöveg egyértelműen a pályahálózatot működtetők döntési jogkörébe adta a vasúti vállalkozások számára nyújtott kedvezmények érvényesítésének lehetőségét. Az Irányelv a kedvezmények két körét jelöli meg, az egyik csoportba azok a kedvezmények tartoznak, melyek mértéke a pályavasúti társaság (működtető) tényleges adminisztrációs költségmegtakarításához igazodnak, másik csoport tekintetében a közösségi jogalkotó a mindenki számára nyújtható, ám időben korlátozott kedvezményt egy újonnan bevezetett vasúti szolgáltatás támogatásához, avagy nagymértékben kihasználatlan pályaszakasz használatának ösztönzéséhez kötötte. E rendelkezéseket az elsőfokú bíróság megállapítása szerint a Vtv. 55.§-ának (6) bekezdései implementálta. Ennek megfelelően az irányelvi hivatkozást nem tudta elfogadni.

Azon kereseti érvekre figyelemmel, amelyek arra irányultak, hogy az alperes nem jelölte meg pontosan, a pályavasúti társaság által nyújtott mely szolgáltatások, mely díjelemeit kell a IV.r. felperesnek arányosan csökkentene és ezáltal nem egyértelmű, hogy a keletkezett többletbevételt mely időszak tekintetében kell

figyelembe venni, továbbá, hogy az alperes nem határozta meg az arányos csökkentés számítási módját és viszonyítási alapját sem, ezért a vállalkozásokkal szembeni egyenlő elbánás elve sérülhet, az elsőfokú bíróság vizsgálta a Vtv. által hatályon kívül helyezett 2003. évi XCV. törvény felhatalmazó rendelkezésén alapuló Rendelet alkalmazhatóságát. A jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény (a továbbiakban: Jat.) 8.§-ának (1) és (4) bekezdésére utalással, továbbá a 13.§ alapján megállapította, hogy a Rendelet a perbeli határozat meghozatalának idején hatályos, és ezért alkalmazható jogszabály volt, mivel alakilag és formailag is megfelelt a miniszteri rendelettel szemben támasztott Jat. szerinti követelményeknek, és sem a Vtv., sem alacsonyabb szintű jogszabály nem helyezte hatályon kívül. A Rendelet 4.§-ára, 5.§-ának d) pontjára, 6.§-ának b) pontjára, 7.§-ára, illetőleg 11.§-ának (3) bekezdésére, valamint 12.§-ának (2) bekezdésére utalva az elsőfokú bíróság rámutatott arra, hogy a Rendelet hatályos jogszabálynak minősült, ezért az alperesi határozatban foglaltak végrehajtása kapcsán a IV.r. felperes annak megfelelően köteles eljárni.

A Rendelet és a Vtv. fogalom rendszerének különbözőségére utalva megjegyezte, hogy nem egyértelmű a kötelezés a tekintetbe, hogy melyik díjtétel csökkentésére köteles a IV.r. felperes, továbbá a pályahálózat működtetője által nyújtott szolgáltatások határozatbeli fordulata szintén nem jelöli meg egyértelműen a IV.r. felperes számára előírt magatartás lényegét. Nem fogadta el jogszerűnek a határozat végrehajtására megállapított harminc napos teljesítési határidőt sem, a Rendelet 7.§-ának (3) bekezdésére és 11.§-ának (3) bekezdésére utalással. Az alperes határozatát a kedvezmények megszüntetésével kapcsolatosan keletkező többletbevétel arányos beszámítására vonatkozó kötelezése körében, a Rendelet hivatkozott rendelkezéseinek megsértése mellett a Ket. 72.§-ának (1) bekezdés d) pontjában foglaltakba ütközése miatt is hatályon kívül helyezte az elsőfokú bíróság és az alperest új eljárásra kötelezte. A megismételt eljárásra előírta, hogy amennyiben az alperes a díjtételek arányos csökkentését szükségesnek tartja, úgy egyértelműen és a hatályos rendelkezések figyelembevételével kell meghatároznia azon szolgáltatások körét, amelyek díjtételeit a IV.r. felperesnek csökkentenie kell, különös tekintettel az arányos csökkentés viszonyszámainak és számítási módjának megjelölésére. Kimondta, hogy az alperesnek a IV.r. felperes számára a rendeletben foglalt teljesítési határidőt kell megállapítania. Utalt arra is, hogy a pályavasúti társaságok és az integrált vasúti társaságok mint pályaműködtetők a Vtv. és az Irányelv rendelkezései alapján jogosultak kedvezmények alkalmazására, így a jogszerűen definiált kedvezmények biztosítása nem tiltható meg a III. és V.r. felperesek számára. A megismételt eljárásban az alperesnek ezen törvényi rendelkezések szem előtt tartása mellett írta elő az új határozat meghozatalát.

A IV.r. felperes azon kereseti hivatkozását nem találta alaposnak az elsőfokú bíróság, amely a 333/2005. (XII.29.) Korm. rendelet 6.§-ának (1) bekezdésében foglaltak alperes általi megsértésére vonatkozott, figyelemmel arra, hogy a felperes nem adta indokát e jogsértés mibenlétének és nem látott releváns összefüggést a perbeli határozat és a vasúti pályakapacitás elosztó szervezetet megillető megbízási díj alapjai és számítása között. Végezetül az elsőfokú bíróság nem találta

elfogadhatónak a IV.r. felperes eljárási kifogását sem rámutatva arra, hogy kellően értesült a IV.r. felperes a közigazgatási eljárás megindulásáról, ugyanakkor törvény nem kötelezi az alperest a keletkezett bizonyítékok megküldésére, továbbá arra sem, hogy az ügyfelet iratbetekintési jogának gyakorlásáról szóló tájékoztatással lássa el.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a IV.r. felperes terjesztett elő fellebbezést és kérte annak részben megváltoztatását kereseti kérelmének megfelelően. Nem vitatta, hogy az alperesnek jogosultsága van a HÜSZ módosításának elrendelésére, azonban változatlanul állította, hogy csak meghatározott eljárás keretében és meghatározott időpontban áll fenn ez a jogosultsága (Vtv. 59.§-ának (5) bekezdése és 79.§-a), amelyet a piacfelügyeleti jogkör gyakorlása során nem tehet meg. E jogi álláspontjának alátámasztásaként kifejtette, hogy a piacfelügyeleti eljárás keretében az alperesi hatóság a vasúti törvényben, a külön jogszabályban, az alperesi határozatban, valamint a HÜSZ-ben meghatározott kötelezettség megsértését vizsgálja, nem pedig a jogi norma megfelelőségét. E jogkérdés megválaszolását precedens értékűnek tekintette.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és a IV.r. felperes másodfokú perköltségben való marasztalását kérte. Változatlan jogi álláspontja az volt, hogy a piacfelügyeleti eljárás keretében alkalmazható jogkövetkezményeket sorolja fel a Vtv. 76.§-ának (1) bekezdése, amely alapján a kifogásolt intézkedés megtételére jogosult volt. Utalt arra, hogy a nyílt hozzáférésű piacra vonatkozó monitoring tevékenységgel kapcsolatos hatásköre a közösségi vasutak fejlesztéséről szóló 91/440/EGK Tanácsi irányelv módosított 10. Cikkének (7) bekezdése alapján került meghatározásra. E szerint a szabályozó szervezet ellenőrzi a vasúti szolgáltatások, ideértve a vasúti áruszállítás piacán folyó versenyt, és panasz alapján, vagy adott esetben hivatalból a lehető legrövidebb időn belül határoz megfelelő intézkedésekről, hogy orvosolja az e piacon tapasztalt nem kívánatos fejleményeket. Ezen elvárásnak nem felel meg tevékenysége, ha az intézkedéssel meg kellene várnia a HÜSZ következő módosítását, amire egyébként a Vtv. határidőt sem szab. Kiemelte, hogy a HÜSZ hatályba lépését a jogalkotó nem kötötte alperesi jóváhagyáshoz, mert ezzel összeférhetetlen lenne a későbbi hatósági vizsgálati és intézkedési lehetőség.

Az I., II., III. és V.r. felperes fellebbezéssel nem élt.

A IV. r. felperes fellebbezése nem alapos.

A másodfokú bíróság a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 253.§-ának (3) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezési kérelem és fellebbezési ellenkérelem korlátai között vizsgálja felül. A másodfokú bíróság a IV. r. felperes fellebbezése alapján az alperesi hatáskörrel kapcsolatos ítéleti megállapítások helytállóságát vizsgálta és azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság a helyesen rögzített tényállást a vonatkozó jogszabályi rendelkezésekkel összevetve helyes jogi következtetésre jutott az alperesi hatáskör

és intézkedési lehetőség tekintetében, így a IV.r. felperes fellebbezésében felhozott érvek nem alkalmasak a fellebbezési kérelem kedvező elbírálására. Az elsőfokú ítélet megváltoztatására e körben nincs mód.

Abban a kérdésben kellett a másodfokú bíróságnak állást foglalnia, hogy az alperes határozatában jogszerűen kötelezte-e - piacfelügyeleti eljárása eredményeként - arra, hogy az általa a Vtv. 59.§-ának (4) bekezdése alapján készített HÜSZ-t módosítsa.

Az elsőfokú bíróság által kifejtett helytálló jogi érvelést a másodfokú bíróság elfogadta, azt megismételni nem kívánja. A felperes fellebbezésében foglaltakra figyelemmel azt emeli ki, hogy téves a felperes azon hivatkozása, hogy az alperes a Vtv. 59.§-a szerinti eljárásban általa (a felperes által) készített és jóváhagyott (az alperes által jóváhagyott) HÜSZ módosítására nem kötelezhette jogszerűen a piacfelügyeleti eljárás eredményeként. A Vtv. 59.§-ának (4) bekezdése a HÜSZ készítőjének - a IV.r. felperesnek - a kötelezettségeit határozza meg előírva, hogy a HÜSZ-t közzétételét megelőzően a vasúti igazgatási szerv részére meg kell küldeni. Az 59.§ (5) bekezdése pontosan úgy fogalmaz, hogy a benyújtott „Hálózati Üzletszabályzatot megvizsgálhatja” az alperes. A feltételes mód azt jelenti, hogy a vizsgálatra az alperes nem köteles; annak sem határidejét, sem módját, sem feltételét a jogszabály nem írja elő. E tekintetben az alperes szabad belátásán múlik, hogy a vizsgálatra mikor, milyen eljárás keretében (hivatalból vagy kérelemre) kerít sort. A törvényi rendelkezések továbbá hatósági jóváhagyásról említést sem tesznek, erről tehát az alperes formális határozatot sem hoz(hat). A HÜSZ alkalmazása tehát hatósági jóváhagyáshoz nem kötött. A jogalkotó nem a HÜSZ jóváhagyását tette az alperes feladatává, hanem azt, hogy ha annak vizsgálatakor azt észleli, hogy a HÜSZ tartalma ellentétes a Vtv-ben, valamint a HÜSZ-re vonatkozó meghatározott külön jogszabályban foglaltakkal, annak módosítását határozattal hivatalból elrendelje.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a vasúti piac felügyeletére kétséget kizáró módon hatáskörrel rendelkező alperes a Vtv. 75.§-ának (2) bekezdése alapján a nevezett piac működését figyelemmel kíséri. A Vtv. 76.§-ának (1) bekezdés c) pontja alapján pedig jogosult - ahogy erre az alperes helytállóan utalt - a vasúti közlekedési tevékenység végzésének feltételeit megállapítani. Azon túlmenően, hogy a tevékenység végzésének feltételeit jelentős részében a HÜSZ tartalmazza, az sem lényegtelen, hogy a tevékenység egyik legkardinálisabb feltétele a fizetendő díj mértéke, a kedvezmények nagysága, igénylési lehetősége. Márpedig ha a HÜSZ tartalmazza a tevékenység feltételeinek nagy részét és a tevékenység feltételeit az alperes megállapíthatja, akkor a HÜSZ módosítása tekintetében az alperes hatáskörrel rendelkezik a Vtv. 75.§ és 76.§-a alapján és a perbeli határozat meghozatalára jogosult volt.

Csak megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy a Vtv. 79.§-ának (1) bekezdés d) pontja alapján az alperes a 77.§ szerint kezdeményezett (társaságok közötti) jogvitás ügyben hozott határozatában a jövőre nézve (maga is) módosíthatja a HÜSZ

jogszabályba ütköző rendelkezését. A perbeli esetben nem ilyen döntés született: az alperes piacfelügyeleti jogkörben eljárva jogsértést észlelt, intézkedett a jogsértés orvoslása iránt - megállapítva a jogszerű tevékenység végzésének feltételeit (Vtv. 76.§ (1) bek. c) pont) - és elrendelte a HÜSZ módosítását.

Azt, hogy a tevékenység feltételeit az alperes milyen módon állapítja meg, a Vtv. nem szabályozza, így az, hogy erre a Vtv. 59.§-ának (5) bekezdése alkalmazásával került sor, nem jogszabálysértő. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a Vtv. 59.§-ának (5) bekezdésében írt tiltó, korlátozó, időbeli vagy más feltételhez kötő rendelkezés hiányában az alperes jogosult (és köteles) volt a jogszabályba ütköző HÜSZ módosítását hivatalból elrendelni határozatával.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy az alperes a piacfelügyeleti eljárás keretében hatáskörrel rendelkezett arra, hogy a HÜSZ módosítására kötelezze a IV.r. felperest, ez okból döntése jogszerű volt evonatkozásban.

A fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel nem támadott rendelkezéseit nem érintette, fellebbezett rendelkezését pedig a Pp. 253.§-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A sikertelenül fellebbező felperes az alperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére a Pp. 78.§-ának (1) bekezdése alapján, míg a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt fellebbezési illeték viselésére a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§-ának (2) bekezdése alapján köteles.

Budapest, 2007. évi október hó 10. napján

Borsainé dr. Tóth Erzsébet s.k. a tanács elnöke, **dr. Fehérné dr. Tóth Kincső** s.k. előadó bíró, **dr. Bacsa Andrea** s.k. bíró

A kiadmány hitelül:
bírósági írnok